

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXVI. B. Virgo & Mater Dolorosa peccatorum & miserorum
singulare refugium ac solamen. Emblema. Pharus in littore maris
periclitani navi tutum monstrans portum cum lemmate: Errantibus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXXVI.

B. Virgo & Mater Dolorosa peccatorum & miserorum
singulare refugium ac solamen,

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circum-
dedit me, Psal. 31. 7.

1. **R**Ectè Ecclesiasticus: Qui navigant mare, enarrant pericu- *Eccli. 43. 26.*
la ejus, & audientes auribus nostris admirabimur, quæ,
ac quanta ejusmodi navigantibus immineant rerum
discrimina; proinde non aberravit ille à scopo, qui ani-
mam hominis Christiani viatoris cuidam naviculæ, in
medijs tempestatum fluctibus jactatæ, comparavit: *Per navim*, ait Hu- *Hugo Cavd.*
go cardinalis, *significatur anima*, sicut enim navis pluribus periculis in *ex O. P. in*
Oceano obnoxia & exposita est, ne in rupes & scopulos, Charybdes aut *Comment.*
Mater Dolorosa. *Syrtes* *in Script.*

oo

Syrtes impingat, ne ventorum rabie, aut procellarum vi in certam perniciem devolvatur, ne in altitudine aut profundo maris funestum patiarur naufragium: Sic anima hominis Christiani in hac vita mortali assiduis discriminibus, hostium insultibus & tentationum fluctibus obiecta est, donec tandem post longam & diuturnam vexationem ad optatum salutis portum perveniat, ubi deinceps nullum amplius erit perimiscendum naufragium. Portus autem tutissimus, cunctisque patens mortalibus post Christum crucifixum B. Virgo & Mater dolorosa est, ad cuius misericordiae sinum omnes in periculis & angustijs constituti, ne æternum animarum patiantur naufragium, securè confugiunt, quibus adinstar Phari esse solet, in mari Ægyptiaco ad Nili ostia nocturno tempore navigantibus, ne malus eos auferat error, per accensam lucernam tutissimam ad portum viam commonstrantis, cum inscripto Lemmate: *Iter parat tutum, vel potius:*

Errantibus una micat.

2. Dismam latronem consulamus, cum Christo orbis Redemptore ob sua gravissima scelera in crucem suffixum, & tandem ultimâ vicâ horâ, postquam quadraginta annos juxta S. leonem Papam in omni scelerum turpitudine complevit, ad DEUM conversum: *Et dicebat ad IESUM: Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum; unde, oblecto, subintrat hic S. Augustinus, hæc mutatio latronis dexteræ Excepsi est? Mira fuit conversio Petri, Christum in atrio Caiphæ negantis: Et conversus Dominus respexit Petrum. Mira conversio Sauli in Paulum, ad quem Christus de cælo fulminavit: Saule, Saule, quid me persequeris? Mira conversio Thomæ: Noli esse incredulus, sed fidelis. Mira conversio Magdalenæ: Et ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix. Mira conversio Centurionis: Verè Filius DEI erat iste. Mira conversio Marchæ: Vidit hominem sedentem in telonio, &c. Mira conversio Zachæi in Sycomoro: Zachæe festinans descende, &c. Sed longè mirabilior conversio Dismæ latronis extitit, cæteri enim vel Christum audiebant prædicantem, vel videbant patrantem miracula; verùm hic latro nihil simile audiebat, vel videbat, & tamen Christum in ipso infami patibulo pendentem, atque atrocissimum latronum supplicium sustinentem, ut verum Deum, ac supremum rerum omnium Dominum, in cuius potestate cunctorum mortalium salus pender, non tam fide agnovit, quàm & illum publicè ut Messiam, DEI filium, & Salvatorem mundi professus est: *Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: Hic verò nihil mali gessit; & dicebat**

ad JESUM. Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. Quid, obsecro, boni fecit tunc latro, quod momento uno in virum alterum, & ex sceleratissimo in optimum ac sanctissimum fuerit commutatus?

Advertit hic beatus Petrus Damianus, Sylveria, Salmeron & plures alij, quod B. Virgo ac dolorosissima Mater, utpote peccatorum omnium singulare refugium, stans juxta crucem, & cernens ac agnoscens tunc latronem, utpote de Nazareth oriundum, sese tanquam Mediatrix Filium inter & ipsum interposuerit; & quia quondam singulare SS. Deiparæ in Ægyptum ob Herodis rabiem fugienti beneficium præstitit, eamque illæsam cum Puero in via dimisit, ideò non immemor B. Virgo hujus obsequij pro ejus conversione & animæ salute efficaciter intercessit, eique gratiam finalem à DEO impetravit: *Hodie mecum eris in paradiso.* O peccatores quid agitis? Respirate, & ad dolorosam Matrem vestram sub cruce stantem confugite, MARIA enim Mater vestra est, etiamsi vos sitis peccatores, ita ipsamet S. Birgittæ insinuavit: *Mater sum omnium peccantium, se emendare volentium.* Si igitur ab illa humiliter flagitaveris, ut pro tua salute DEUM oret, repulsam non patieris Filius à Matre: *Ecce Mater tua.*

B. Petrus Dam. serm. de latr. Sylveria. To. 5. l. 8. c. 26. §. 8.

Revel. S. Birg. l. 4. c. 138.

3. Verùm ut hanc veritatem magis penetrare valeas anime mihi ad id attende, quod enarrabo. Quærent Sacri Doctores, quò in loco, & ex qua parte hæc compatientissima Mater steterit, dum amantissimus Filius plenus doloribus, plenus afflictionibus, plenus & saturatus opprobrijs inter latrones medius, tanquam sceleratorum princeps & coriphæus in patibulo crucis pendeat? Adrichomius in Descriptione Jerusalem, in qua omnia passionis Christi loca graphicè depinxit, atque dimensus est, B. Virginem cum S. Joanne, Magdalena & alijs pijs mulieribus steterit in loco, quindecim ulnis à cruce distante tunc temporis, quando Christus crucifixus est, ubi tota tremebunda, defixis in Crucifixum oculis, ejus cruentam passionem & agonem spectabat: Stetit autem, prout observat Mellissius Bernhardus, hæc dolentissima Virgo ad partem sinistram crucis: *Beata Virgo, inquit, pingi debet ad sinistram crucis, id est, ad Aquilonem, &c.* Et quare hoc? Quia pars sinistra, seu Aquilo unde panditur omne malum, partem peccatorum designat, ad quam in supremo judicij die omnes reprobi statuentur: *Et statuet oves quidem à dextris suis, hædos autem à sinistris.* Ut ergo hæc Sacratissima Deiparens demonstraret, se esse peccatorum ad DEUM se convertere volentium fidelissimam Matrem, omniumque afflictorum solamen tutissimum, idcirco in crucifixione JESU in Calvariaæ jugo fini-

Adrichom. in descript. Jerus.

S. Bernh. cit. à Vanh. in Mar. f. 64.

Matt. 25. 33.

finistram peccatorum partem tenere videtur, pro quorum conversione & salute pretiosissimus Filius tanta ac tam indigna patitur; in quem finem illi in Sacro Cantico à Sanguinum Sponso dictum est: *Pasce hædos tuos*; supra quod Guilielmus Parisiensis: *Pasce*, inquit, *hædos tuos, quia eos, qui à sinistris in iudicio erant collocandi, tua intercessione efficies, ut collocentur à dextris, &c.* O peccatores omnes quid timidi estis? Quid dubitatis modicæ fidei? *Quare moriemini domus Israël? Revertimini & vivite*, adhuc gratiarum Domina & Mater vestra vivit, quæ & ipsa cum Filio crucifixo peccatores recipit; ite igitur ad hanc afflictissimam & dolorosissimam Parentem, eamque per Sacratissimum Cor JESU dulcissimi Filij orate, ut vestris succurrat miserijs, non deteret filios, licet de generes, hæc pientissima Mater, si in animo contrito & verè humiliato ad hunc gratiarum thronum accesserint: *Sileat*, sunt verba Melliflui Doctoris, *misericordiam tuam Virgo beata, si quis est, qui invocam te in necessitatibus suis sibi meminere desuisse.*

4. Jonatham & Achimam, cum à facie Absolonis, eos persequentes, fugam arriperent, & nunc à puero proditi non haberent, quo le reciperent, Baguritha mulier defendit, quæ illorum calamitati condolens, eos pro interim in puteo sollicitè abscondit, & ne proderentur, aut videri possent, velum seu pallium super os putei expandit, donec milites Absolonis, eos frustra quærentes, per aliam viam ad castra sua redire fuerint coacti: *Tulit autem mulier, & expandit velamen super os putei, quasi siccans ptisanas, & sic res latuit.*

Jacobum, cui frater Esau post Patris obitum mortem intentavit: *Venient dies luctus Patris mei, & occidam Jacob fratrem meum*, Mater Rebecca incolumem servavit, dum eum in Mesopotamiam ad Labanum Fratrem ablegavit, quo in loco non tantum furorē Esau dexterrimè declinavit, sed & ditior, variisque locupletatus bonis temporalibus suo tempore in patriam redijt.

Mardocheum Hebræum & Judæos omnes in Susan, jamjam per edictum publicum ad necem destinatos, Esther Regina servavit immunes, dum pro salute eorum voluntariè se se mortis periculo exponens, non vocata ad Regem intravit, & ab eo, quidquid voluit, impetravit: *Ingreddiar ad Regem contra legem faciens non vocata, tradensque me morti & periculo, &c.*

Anima Christiana! eamus ad montem myrrhe & ad collem thuris, ubi ad sinistram crucis longè benigniorem Matrem, ac protectricem inveniemus. Baguritha quidem Jonatham & Achimam velo ac pallio suo,

Cant. 1. 7.
Gul. Paris.
vic.

Ezech. 18. 31.
Luc. 15. 2.

S. Bernb.
serm. 4 de
Assumpt.

2. Reg. 27. 19.

Gen. 27. 22.

Esth. 4. 16.

Cant. 4. 6.

suo, ne in hostium manus devenirent, contexit; Rebecca Jacobum, filium suum ab ira fratris Esau mirè defendit; Esther addictum sibi populum à morte vindicavit, & in libertatem transtulit &c. Sed B. Virgo, ac Mater dolorosa clientes suos fideles non duntaxat sub gratiarum pallio tegit, & misericordiæ sinu fovet, sed & illos à facie irati Numinis per suam potentissimam intercessionem mirè protegit, conservat, atque ab inferni faucibus misericorditer liberat: *Potentiozem*, ait S. Ildephonus, *ad placandam iram Judicis invenire non possumus, quàm te, quæ meruisti Mater existere ejusdem redemptoris & Judicis, &c.* Quam veritatem optimè agnovit Eminentissimus ille, juxta ac Sanctissimus S. R. E. Cardinalis Carolus Borromæus, qui hanc Sacratissimam ac dolorosam Matrem ita quotidie exorare consuevit: *Et tu ô gloriosissima Mater DEI MARIA, dignare me vel unico aspectu, ex ijs, quos ipsa sub cruce stans habuisti, desigendo in unicum Filium tuum virgineos oculos tuos, ut suscipias me in eorum numerum, qui tuis precibus & meritis in die judicij obtinebunt salutem & vitam sempiternam.* Et tu prudens Lector quid ad hæc? Nunquid & tu hanc Sacratissimam & dolorosam Matrem varijs obsequijs tibi reconciliabis, ut in mortis articulo eam reperias propitiam?

S. Ildeph. ser. 9. de Assumpt.

Ex Orationibus S. Caroli Borromæi.

5. De Adonia referunt Sacræ Paginæ, quòd lætæ Majestatis reus ad altare templi, ejusque Propitiatorium confugerit, cujus cornu cum fortiter manu teneret, nec ab eo vellet discedere, à sapientissimo Salomone non tantùm commissi sceleris veniam, sed & vitam ac gratiam ob sacri altaris reverentiam impetravit: *Adonias autem timens Salomonem, surrexit, & abiit, tenuitque cornu altaris; & nuntiaverunt Salomoni, dicentes: Ecce Adonias timens Regem Salomonem, tenuit cornu altaris dicens; Juret mihi Rex Salomon hodie, quòd non interficiat servum suum gladio, &c.*

3. Reg. 1. 58.

Observe anima Christiana, omnia hæc facta sunt in figura, scripta sunt autem ad correptionem & doctrinam nostram, per quod altare sanctus Methodius B. Virginem MARIAM intelligit, quam *Altare animatum* nominat, dum in Calvariæ monte in Altari Sacratissimi Cordis sui æterno Patri dilectum Filium suum, velut agnum immaculatum in gratissimum holocaustum pro peccatis totius mundi præsentavit, & obtulit. Ad hoc igitur Altare & Propitiatorium ô peccator, qui pariter Divinæ Majestatis lætæ reus inveniris, cum Adonia accurre: hoc cornu salutis utrâque manu fortiter tene, & inclama cum S. Bernhardo: *O piissima Domina, habe me tibi commendatum, ad te hodie, unica spes miserorum, confugio plenus fiducia; noli ergo, ô pia Mater!*

S. Method. Orat. de Hydropante.

S. Bern. ser. Sig. Magn.

spernere me propter eum, qui amore mei nudus & laceratus pependit coram te in cruce, &c.

6. Davidi quondam in diversis constituto periculis, ac sexcentis oppresso calamitatibus singulare solamen baculus & virga fuit: *Virga tua & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.* Et quænam illa virga & baculus? Per baculum Hugo Cardinalis Crucem Dominicani subavit, in cuius virtute Jacob Patriarcha quondam Jordanem (quod idem est, quàm flumen iudicij) transivit: *In baculo meo transivi Jordanem istum.* Per Virgam autem idem Cardinalis Beatissimam Virginem, Matrem amoris & doloris intelligit, quæ Davidi jam tunc in umbra in calamitatibus existenti peculiari solatio fuit.

Anime mi, si hoc olim in umbra, quid modò in veritate? *O Felix MARIA*, inquit S. Bernhardus, *tu Mater Regis, tu Mater exulis, tu Mater DEI, tu Mater Iudicis, tu Mater DEI & hominis; cum autem sis Mater utriusque, discordiam inter filios tuos sustinere nequis; neque permittes, ut filius tuus Dominus, DEUS, ac Iudex noster filios tuos adoptivos, fratres suos secundum carnem in tenebras projiciat exteriores, ubi erit fletus & stridor dentium: Idèò, subintrat hic S. Joannes Chrysostrmus, tu Mater DEI præelecta es ab eterno, ut, quid DEUS salvare non potest per suam meritissimam justitiam, tu per tuam salves pietatem & misericordiam. O pietissima, quis non amet te? Quod cor tam durum, quod non colat te? Non æstimet te?*

7. Cæterùm varij varias adstruunt rationes, quare Christus Dominus in cruce moriturus caput suum inclinaverit? *Et inclinato capite tradidit spiritum?* Alij morientes, prout quotidiana demonstrat experientia, primò spiritum exhalant, & exinde caput versùs pectus inclinant, sed moriens JESUS priùs Caput suum inclinavit, & dein emisit spiritum. Grande hìc latet mysterium, attentum te esse cupio.

Caput inclinavit, ait S. Chrysostrmus, *ut non necessitate, sed voluntariè se mori ostenderet.*

Caput inclinavit, inquit D. Athanasius, *quia mors Christum metuens, ad ipsum non audiebat accedere, Christus autem inclinato capite eam vocavit.*

Caput inclinavit, ait Taylorus, *quo pacis nobis reconciliationisque & amoris præberet osculum.*

Caput

Caput inclinavit, inquit Lanspergius, quia omnium peccata cum portaret, eorum onere gravabatur. *Lansp. hóm. 52. de pass.*

Caput inclinavit, ait Gliffandus, ut ostenderet, quod moriebatur ex obedientia. *Gliffand. 94. 302.*

Caput inclinavit, inquit Mallonius, & quidem ad occidentalem plagam, quasi illam salutaturus, in qua Ecclesiam suam supra petram erat ædificaturus, e contra Judæis & Synagogæ dorsum ostendit, quasi diceret, ait idem Mallonius: *En popule meus, en pro te morior, ad quem caput inclino, &c.* *Mallon. de S. Sind. c. 20.*

Caput inclinavit, ait Hugo Cardinalis, quasi supponens humerum ad portandum nos & onera nostra, erat enim fidelissimus ille Pastor, qui oviculam perditam sollicitè quæsit, & nunc in cruce inventam, humerisque impositam salvam ad ovile suum reportavit, qui autem grave onus portat, caput inclinare solet; & quid gravius peccato?

Caput inclinavit, inquit S. Laurentius Justinianus, ad misericordiam, flexit ad gratiam, & inclinavit ad indulgentiam. *S. Laurentii Just. de Triumph. Agon. Chr. c. 20.*

Caput inclinavit, ait Salmeron, quasi gratias egisse Patri videtur caput inclinando, pro venia peccatorum obrenta, pro victoria contra peccatum, diabolum, mortem, infernum ac mundum impetrata, & pro Patre placato, ac reconciliato mundo. *Salmer. De 10. tr. 40.*

Mitto plures alias Patrum rationes, quare pientissimus orbis Salvator JESUS in luctuosissima morte Caput suum versùs terram inclinaverit, inter quas ad nostrum propositum peraccomoda & optima illa est, quam assignat S. Vincentius Ferrerius: *Inclinato capite, inquit, quasi vale diceret Matri, sic emisit Spiritum; & Hugo Cardinalis: Inclinato capite ex parte Matris sue, quasi diceret, per ipsam veniam petite, ipsa est oraculum misericordie.* *S. Vinc. in serm. de Pasce. Hugo Card. cit. à Finet hic.*

O peccatores omnes respirate, Christus moriens in cruce sui loco MARIAM Sacratissimam Matrem suam vobis reliquit in peculiare refugium, solatium, & auxilium; ite ergo ad hanc dolorosam & compatiens Matrem vestram. Si filius ille prodigus adhuc Matrem suam in vivis habuisset, nunquam ad talem calamitatem & *mise-*

Isa. 49. 15. miseriam fuisset redactus; & nunquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? Et si illa oblita fuerit, **MARIA** tamen, & Mater dolorosa, verè Mater misericordiæ non obliviscetur vestri: **MARIÆ**, ita quondam **DEUS** Pater B. Virgini Catharinæ insinuavit, unigeniti Filij mei gloriosæ Genitrici à bonitate mea concessum est, propter incarnati Verbi reverentiam, ut quicumque etiam peccator ad eam devota veneratione recurrit, nullo modo diripiatur à dæmone infernali; hæc enim est à me electa, parata, & posita tanquam esca dulcissima ad capiendos homines & precipuè animas peccatorum, &c.

CON-